

Likums par vecticībnieku draudzēm.

(V. V. 42. n., 19. febr.)

1. Vecticībniekiem ir tiesība brīvi un atklāti sludināt vecticībnieku ticības mācību, ieturēt savas ticības parašas un dievkalpošanas kārtību, kā arī dibināt draudzes, kas reģistrējamas Garīgo lietu pārvaldē. Vecticībnieku draudzes bauda juridiskas personas tiesības.

Piezīme. Vecticībnieku draudzes, kas jau reģistrētas Garīgo lietu pārvaldē, nav jāpārreģistrē.

2. Draudzes augstākais organs ir draudzes pilna sapulce, ko sasauc draudzes padome uz savu ierosmi, vai uz Garīgo lietu pārvaldes priekšlikumu, ar noteiktu dienas kārtību.

3. Draudzes pilnās sapulcēs var piedalīties tikai tie draudzes locekļi, kas sasnieguši 25 gadu vecumu un katru gadu samaksājuši draudzes noteikto nodokli. Draudzes pilnas sapulces kvorumu noteic instrukcija (13. p.).

4. Draudzes pilnai sapulcei piekrist:

- 1) ievēlēt draudzes padomi un revīzijas komisiju, kā arī dažādas citas komisijas vai personas sevišķu uzdevumu veikšanai;
- 2) pieņemt draudzes budžetu, kā arī pārbaudīt un apstiprināt gada pārskatus par draudzes saimniecību, iestādēm un uzņēmumiem, un
- 3) izšķirt visus jautājumus attiecībā uz draudzes padomes, revīzijas komisijas un citiem iesniegumiem, priekšlikumiem un sūdzībām, ciktāl tie attiecas uz vecticībnieku mācību un parašām, draudzes saimniecību, iestādēm un uzņēmumiem.

5. Draudzes izpildu organs ir draudzes padome, kuŗu draudzes pilna sapulce izvēlē uz trim gadiem. Padomes un revīzijas komisijas locekļu skaitu noteic instrukcija (13. p.). Draudzes padomes locekļus apstiprina Garīgo lietu pārvalde. Garīgais vadītājs ir pilntiesīgs padomes loceklis.

6. Vecticībnieku draudzēm ir tiesība, ievērojot pastāvošo likumu nosacījumus, ierīkot dievnamus un lūgšanas namus, nespējnieku patversmes, kapsētas un skolas garīgo vadītāju un ticības mācības skolotāju sagatavošanai, izdot garīga un tikumiska satura grāmatas un žurnālus.

7. Vecticībnieku draudzes, uz pilnas sapulces lēmumu, var apvienoties savienībās, kā arī izstāties no savienības.

8. Draudžu vai savienību likvidācijas gadījumā tām piederošā manta piešķijama un izlietojama vecticībnieku draudžu un iestāžu vajadzībām, saskaņā ar likvidējamās draudzes vai savienības pilnas sapulces lēmumu.

9. Jaunu vecticībnieku draudzi var dibināt ne mazāk kā simts pilsoņi, kas sasnieguši 10 gadu vecumu.

10. Draudzes dievnamus, kapličas un kapsētas pret draudzes gribu nevar atsavināt un izlietot citiem mērķiem.

11. Garīgo vadītāju ievēlē pilna draudzes sapulce; viņu apstiprina amatā Garīgo lietu pārvalde. Draudzes sapulce var lemt par garīgā vadītāja atlaišanu, bet šāds lēmums stājas spēkā tikai pēc tam, kad to apstiprinājusi Garīgo lietu pārvalde. Garīgo lietu pārvalde noteic arī garīgo vadītāju izglītības cenzu.

Piezīme. Ja garīgam vadītājam, kas ievēlēts pirms šā likuma spēkā stāšanās, nav piemērotas izglītības un viņš pietiekošā mērā neprot valsts valodu, tad viņam jāpieņem piemērots sekretārs, kam tādos gadījumos garīgā vadītāja uzraudzībā ir tiesība vest civilstāvokļa aktu reģistrāciju. Sekretāru apstiprina Garīgo lietu pārvalde. Par sekretāra darbību, bez viņa paša, atbild arī garīgais vadītājs.

12. Vecticībnieku baznīcas garīgās dzīves izveidošanai, reliģisku un kulta jautājumu iztīrīšanai var sasaukt draudžu pārstāvju kongresus; šādi kongresi var būt kopēji visām vecticībnieku draudzēm, kā arī atsevišķi katra vecticībnieku novirziena draudzēm. Kongresu sasaukšanas un darbības kārtību, kā arī draudžu pārstāvju ievēlēšanas kārtību uz šiem kongresiem nosaka instrukcija (13. p.).

13. Iekšlietu ministrs izdod instrukciju šā likuma izvešanai dzīvē.

Ar šo atcelts 1906. g. 17. oktobra likums par vecticībnieku un sektantu draudžu nodibināšanas kārtību un par to draudžu locekļu tiesībām un pienākumiem (Lik. kr. 1728).

Rīgā, 1935. g. 14. februārī.

Ministru prezidents K. Ulmanis.

Iekšlietu ministrs V. Gulbis.